

**Konference „Stárnutí 2016“,
Praha, 21.–22. 10. 2016**

Ve dnech 21.–22. 10. 2016 proběhl v Praze v pořadí již třetí ročník mezioborové studentské vědecké konference „Stárnutí 2016“. Konferenci, konanou každé dva roky, hostila 3. lékařská fakulta Univerzity Karlovy. Cílem konference je setkání odborníků z různých oborů, kteří se zabývají problematikou stárnutí, seznámení s jejich činnostmi a možnost navázání mezioborové spolupráce. Konference byla rozdělena do několika tematických bloků. Úvodu se ujala Hana Štěpánková, výzkumná pracovnice Národního ústavu duševního zdraví a předsedkyně vědeckého výboru konference. Po úvodním slovu, které pronesl Alexander Martin Čelko, proděkan 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy, zahájila první den konference Lucie Klůzová Kráčmarová v rámci prvního bloku, kterým byly společenské vědy. Ta přiblížila, jak senioři prožívají stáří, jak se vyrovnávají se změnami, které toto životní období přináší, a jak si mohou mezi sebou své zkušenosti předávat. Jednou z možností je využití projektu Hovory o zdraví, jehož webová stránka byla na konferenci rovněž představena. Navázal Peter Caban, který se zaměřil na well-being seniorů, jeho fyzickou i duševní stránku se zahrnutím spirituality. Poslední příspěvek před první plenární přednáškou představila Veronika Gregorová, která sledovala zobrazování seniorů v tzv. Ageing Quiz, kvízech, které jsou tvořeny často stereotypními představami o stáří a seniorech. Obhájení nepravdivosti stereotypních představ o stáří může výrazně přispět ke zvýšení gerontologické gramotnosti ve společnosti. Následovala první plenární přednáška Lucie Vidovičové, která nabídla velmi zajímavý pohled na tzv. anti-ageing, velmi aktuální problematiku „boje se stárnutím“. Tento boj cílí na více oblastí – na potlačení projevů stárnutí, na prodloužení života apod. Nicméně je také genderově a socioekonomicky diferencován.

První dva příspěvky autorů Anny Kutkové a Miroslava Macíka v technickém bloku byly věnovány využití informačních technologií v životě seniorů. Pohybové testy a testy schopností zkoumal v dalším příspěvku Petr Novák. Zajímavý byl také následující příspěvek o kognitivním tréninku seniorů skrze simulátor řízení. Jeho autor Martin Otáhal dokonce simulátor pro demonstraci přinesl i s sebou a účastníci konference tak měli možnost ho vyzkoušet. Formou hry je tak procvičována nejen prostorová orientace, dlouhodobá paměť, rychlé reflexy a reakční doba, ale také jemná motorika. Prostředí hry je navíc individuálně upraveno pro konkrétního hráče, může tak jít i o z minulosti dobře známé prostředí. Tento příspěvek mě velmi zaujal právě pro svou propracovanost a individuální přístup k seniorům. Navázal Miroslav Uller rovněž s tématem her pro kognitivní trénink, tentokrát pro PC i různá mobilní zařízení. Blok zakončila Miroslava Chodurová a Marta Martinátová představením robota Para. Tento robotický tuleň vypadá jako plyšové zvířátko, ale jeho senzory uvnitř reagují na teplotu, hýbe se, vydává zvuky apod. Kontakt s ním vyvolává u seniorů velmi příznivé reakce, pomáhá v boji se strachem, samotou... A protože byl Paro také přinesen na konferenci, většina účastníků měla zjištěný program na následující polední přestávku.

Poté následovala velmi inspirativní plenární přednáška Anežky Prokopové, která se zaměřila na ne tolik známou problematiku prostorového vnímání seniorů s demencí. Architektonické řešení prostoru obývaného těmito seniory může mít zcela zásadní vliv na jejich život a spokojenost. Příspěvek byl obohacen o vizuální představení nejen nesprávně řešených prostor pro seniory, ale také návrhy, jaké prostředí je naopak pro seniory vhodné. Na tvorbu architektury, tentokrát v kontextu osob s Parkinsonovou nemocí, se zaměřila také Irena Šestáková v následujícím příspěvku.

Blok neuropsychologie se zaměřil na kognitivní testy seniorů ve všech čtyřech přednáškách, kterými přispěli Miloslav Kopeček, Markéta Červenková, Zdeněk Šulc a Areta Elischer. Poslední blok tohoto dne, věnovaný psychologii a psychoterapii, zahájila Veronika Valentová svým příspěvkem o specifikách psychoterapeutické práce se seniory. Navázala Běla Hátlová sledující životní spokojenost seniorů nad 70 let. První den konferenci zakončila Kristýna Machová, jejíž příspěvek „Využití psa jako prostředku aktivizace seniorů a ovlivnění různých aspektů stárnutí“ vyhrál cenu za nejlepší příspěvek tohoto dne. Tento příspěvek vyhodnotili účastníci konference a finanční ohodnocení předal Alzheimer nadační fond (ANF).

Druhý den konference začal plenární přednáškou Hany Vaňkové. Ta se zaměřila na komplexní koordinovanou péči o polymorbidní pacienty s demencí. Blok biomedicíny uvedla Lenka Martinec Nováková příspěvkem o poklesu čichových a chuťových funkcí a jeho dopadu na život seniorů. Po přestávce zazněla poslední plenární přednáška „Diagnostika Alzheimerovy nemoci založená na biochemické analýze cerebrospinální tekutiny“ Zdenky Křištofikové. Ta se zaměřila na pokrok v léčbě Alzheimerovy nemoci. Navázala Monika Vraťová, která zkoumala spojitost mezi pohybovou aktivitou a zánětlivostí u starších osob. Další účastník Karel Kieslich zkoumal diagnózu Alzheimerovy nemoci skrze magnetickou rezonanci. Autor se svým týmem také navrhl vizuální skórovací systém pro usnadnění odhalení Alzheimerovy nemoci a mírného kognitivního poškození. Tento příspěvek se stal účastníky nejlépe hodnoceným příspěvkem druhého dne a byl tak odměněn ANF. Poslední příspěvek z bloku biomedicíny pronesla Barbora Kuchtová, která se na Alzheimerovu nemoc zaměřila z pohledu neurologie.

Posterová sekce obsahovala 14 příspěvků, z nichž bych zmínila především ten, který byl vyhodnocen účastníky jako nejlepší. Přednesl ho Tomáš Petrásek a za-

měřoval se na prostorovou navigaci v potkaním modelu Alzheimerovy choroby. Cílem bylo charakterizovat u sledovaných potkanů postižení prostorové navigace, což je jeden z typických příznaků Alzheimerovy choroby.

Po posterové sekci navázal blok neuropsychologie. Ten uvedla Hana Štěpánková, která srovnávala selhání paměti u mladších a starších zdravých osob. Na problémy s pamětí se zaměřila i Simona Adamovičová. Kateřina Bukačová zkoumala předstírání poruch paměti. Eva Bolceková se ve svém příspěvku zaměřila na hledání rozdílů mezi výsledky českých a amerických seniorů v Opakovatelné baterii pro hodnocení neuropsychologického stavu. Tento tematický blok zakončila Petra Brandoburová, jejíž příspěvek „Štandardizácia neuropsychologickej batérie NEUROPSY“ vyhrál hlavní cenu ANF za nejlepší příspěvek konference. Cíl projektu NEUROPSY je vytvořit standardizovanou baterii vhodnou pro každodenní použití v klinicko-psychologické praxi na Slovensku.

V posledním bloku celé konference jsme se opět vrátili ke společenským vědám. Naděžda Špatenková mluvila o zkušenostech pečovatелů o seniory z různých minorit. Jiří Remr zkoumal potřeby pečujících, Eva Jarolímová hodnotila zátěž rodiny pečující o osobu s Alzheimerovou nemocí. Markéta Vlková přispěla přednáškou o komunikačních problémech osob s demencí a konferenci ukončila Věra Suchoňmelová tématem sociálních aspektů katecheze u seniorů.

Celá konference se nesla v přátelském duchu a příjemném prostředí. Bude-li se opět za dva roky opakovat, rozhodně stojí za to ji navštívit. Zejména pro svou multidisciplinárnost, kdy během dvou dnů má účastník možnost vyslechnout si velké množství příspěvků z tolika oborů, které všechny souvisí se stárnutím.

Veronika Gregorová

Účast na konferenci byla podpořena projektem specifického výzkumu FSS MUNI/A/1151/2015.